

Kajaanissa Keskiviikkona 17 p. Tammikuuta.

Tilaukshinta:

Kaupungissa: 1/1 v. Sm. 3: —, 3/4 v. 2: 50, 1/2 v. 1: 75, 1/4 v. 1: —. Postissa: 1/1 v. 3: 60, 1/2 v. 2: 05, 1 kk. 46 p. Venäjällä 2 Rupp. Ameriikassa 1 1/2 doll. Kaupungissa kotiin-kannosta 50 p. lisäys vuodelta. — Yksityisnumeron hinta 10 p:nä.

Toimitus:

K. Kokkonen. J. Hyvärinen.
(Vastaava.)

Kajaanin Lehti ilmaantuu joka keskiviikko- ja lauantai-aamuna klo 8.

Ilmoitushinta ensi sivulla 15 ja takasivulla 10 penniä pieneltä riviltä. — Ilmoitukset ovat jätettävät kirjapainoon viimeistään joka tiistai ja perjantai klo 1 i. p.

Kajaanin Asianajotoimisto ajaa asioita kaikissa maamme oikeuksissa ja virastoissa;

laatii kauppa-, velka- ja välikirjoja, testamenttia, avioehtoja y. m.; toimittaa valvonnissa konkurssissa; huolehtii asiakirjain jättämisestä virastoihin; saamisten perimisiä y. m.
Toimituksia vastaanotetaan talossa N:o 6 Torikadun varrella klo 9-10 e. pp. ja 4-6 j. pp.

Kajaanin Lehti 1900.

Kajaanin Lehti tulee ilmestymään ensi vuonna jän saman kokojena ja samoin aikoina kuin tänäkin vuonna ja tarjotaan täten tilattavaksi.

Lehden suunnasta ja kannasta tuskin lienee enää tarpeellista pitemmästä puhua, koska sen jo alullepanemista työtoimiksemme on ehtinyt itse kukaan lehden arv. lukea näistä wakuuttaa — ainakin yhtä hyvin kuin edeltäjänsä lausuttavat moni-olaiset lupaukset.

Toimitukselle ovat arvokasta apunsa edellekin luvanneet: Pormestari G. Enwald, Pastori J. Wäyrynen, Prowasti K. A. Pfaler, Nioppilas Wäinö Pfaler, Opettaja H. Lauffanen, Pankkihoitaja H. A. Cicander, Agronomit K. J. Muttillainen ja H. Lindberg, Kuntaen esimies H. Härnä, Wälikokouksen puolesta Hälönen, Opettajat M. V. Komulainen ja K. E. Haataja y. m. Useilta lehden kirjeenvaihtajilta ja ystävilä toivotaan sitäpäitisi jeta kirjoituksia että uutista.

Ensi vuonna tulee lehdellä olemaan nykyinen

Toimitus.

Tilaukshinnat:

Kaupungissa:	Postissa:	Asiamiesten luona maaseuduilla:
1/1 vuosikerta 3: —	1/1 vuosikerta 3: 60	1/1 vuosikerta 3: 60
3/4 " 2: 50	1/2 " 2: 05	3/4 " 2: 95
1/2 " 1: 75	1 kuukausi —: 46	1/2 " 2: 05
1/4 " 1: —		1/4 " 1: 15
1 kuukausi —: 40		1 kuukausi —: 46
(Kotikanto 50 p.)		

Wenäjällä 2 rpl. Ameriikassa 1 1/2 doll.

V. P. K:n

toimesta pidetään

Suksinäyttely Kajaanissa

tulevan Helmikuun 20 p:nä, jossa kaiken mallisia suksia palkitaan ja kehoitetaan suksien valmistajia jo ajoissa tämä huomionsa ottamaan. **3 ensimmäistä, 5 toista ja 10 kolmatta palkintoa** jaetaan ja ovat nämä palkinnot suuruudeltaan 20, 10 ja 5 markkaa. Samalla huomautetaan että vähintään kaksi paria kutakin mallia on jokaisen näyttöleppäjänsä suksia valmistettava. Näyttelyyn aiotut suksit ovat jätettävät viimeistään Helmik. 19 p:nä ennen puolta päivää vahtimestari **Matti Kemppaiselle** tahi konttoristi **Kaarlo Heikkiselle**, jotka muutoinkin antavat näyttelystä lähempiä tietoja. — Näyttelypaikasta y. m. vähemmän tärkeistä asioista lähemmin vastedes.

Toimikunta.

Postissa maksaa

Kajaanin Lehti yhdeksi kuukaudeksi tilattuna ainoastaan 46 p. ja kaupungissa 40 p.

Kansallis-Osake-Pankki.

Saamme kohteliaasti kehoittaa konttorissamme muualta asioivia, jotka, lähetettyään postissa suoraan maksun vekseleistään y. m., tahtovat saada asiapaperin takaisin toimitetuksi, liittämään samalla postimaksun. Muussa tapauksessa tulemme mitättömäksi tekemään ja hävittämään lunastetun paperin.

Kajaanin konttori.

Kullervo, Tapaturmavakuutusosakeyhtiö.

Asiamies ERIK PIRINEN.

Kajaanin Kirjapaino

Kajaanissa toimittaa kirjapainoon kuuluvia töitä.

Ilmoituksia.

Vuoden 1897

kuin myös uusien mittain ja punnitsimien vakausta ja leimaustöitä toimitaan joka päivä.

G. F. Bergh.
Vakaaja.

Vakuutus-Osakeyhtiö SKANDIA

myöntää Palo- ja Henkivakuutuksia (jälkimmäisiä osuudella yhtiön voittoa).

Rahasto noin Smk 57,000,000

Asiamiehiä:

Kajaanissa: K. Korhonen.
Iisalmissa: Vilho Hamus.

Kaupungissa otetaan vastaan Kajaanin Lehden tilauksia ensi vuodeksi ja jaetaan lehteä kaupunkilaisille sekä lähiseutulaishille maalla:

Kirjapainossa,
Kirjakaupassa,
Kauppias Rimpiläisellä,
" Tolosella,
" K. Korhosella,
" Haapalaisella,
" Piipposella,
" Löfbergillä,
" Sergejefillä,
" Rybergillä,
" Tervolla,
" R. Korhosella,
" Hartikaisella,
" Lindhällä,
" Sivosella ja
" Karjalaisella.

Asioitsia K. Fordellilla,
Kaupanhoidtaja K. Heikkisellä (Viini-kaupassa),
Rahastonhoitaja Pirisellä,
Koneenkäyttäjää A. Tolosella ja
Poliisi Karpisella (Raatihuoneella).

Huveja.

Yleinen

Rekiretki

Paltamoon

Kaup. J. H. Korhosen taloon

Sunnuntaina 21 p. Tam-
mik. klo 5 j. p-p.

Lähtö kaupungin torilta.

Kaikki tervetulleita.

Muuttaminen toisesta seurakunnasta toiseen.

Ennen muinoin oli tämän asian laita seunoiminen, että kun joku tahtoi toiseen seurakuntaan muuttaa, niin ei hänen tarvinnut lähtöseurakunnalta kysyä muuttolupaa, vaan siltä seurakunnalta, johon hän muutti. Ajateltiin, että seurakunnalla on sama oikeus, mikä yfitykselläkin, että hän saa päättää, ketä ottaa taloonsa, ketä ei, sillä seurakuntakin piti itseensä isona yhtiötaloutena, jolla on omat etunsa waltawana. Ei tahdettu talouteensa ottaa syöpäläisiä: köyhiä, vaajarikkoja ja waiwaisia tahi semmoisia, joiden maine oli kowin huono. Ohihan tuo seurakunnan oikeus aivan kohtuullinen, ja se on juurtunut niin kansan mieleen ja ajatus tapaan, ettei vielä nytkään tahdota selwitä siitä toisin ajattelemaan, waikka asetukset jo kolmatta vuosikymmentä ovat fokeneet oikeudentuntoa toisaalle ohjailta.

Wuonna 1879 maaliskuun 17 p:nä annettiin näet Keisarillinen julistus, joka 1:stä pykälässään sanoo: jos joku tahtoo muuttaa toisesta seurakunnasta toiseen, ilmoitetaan sitä warten itsensä ensin mainitun seurakunnan kirkkoherran tykönä, jonka perästä kirkkoherran, jos hafia näyttää toteen, että

hän on oikeellisesti hengille kirjoitettu jeta kruunun- ja tunnallis-ustotekonja edelliseltä wuodelta suorittanut eikä ole jonkun toisen edusmiehisyyden tahi isäntäwallan alla, tulee aiwotusta muuttamisesta kahtena sunnuntaina peräkkäin kirkossa kuuluttaa ja, jos laillista estettä muuttoa vastaan ei ole, antaa hakijalle muuttokirja, joka on tämän viimeistäänkin kaifi kuultu- ta sen jälkeen jätettävä sen seurakunnan kirkkoherralle, johon muutto tapahtuu. Näin tiedoksi annettua muuttoa ei viimeksi mainittu seurakunta saa kieltää vastaan.

Näin kuuluwalla säännöksellä riistettiin siis vastaanotto seurakunnalta tarkastusoikeus pois ja se annettiin lähtöseurakunnalle. Lienee siihen ollut syitäkin tähän muutokseen; sillä yfityksien liikkumiswapaus oli kowin ittekkäis- jä käsissä: oli kowin työläs päästä toiseen seurakuntaan, waikka minkälaiset edut olisivat siellä tarjolla olleet, jollei ollut entinen wavalisuus hywäksi tunnettu. Tuntematonta henkilöä kauskaimmasta seurakunnasta ei mitenkään tahdettu ottaa vastaan. Tästä syntyi pitkä riitoja ja seikkailuita; woipa melkein erehtymättä sanoa, että useimmat kuntain väliset riidat, niinkuin kumer- nöörin wirastointin ratkaistawat asiat, oli näitä muuttoasioita.

Mutta tuliko asia sen paremmaksi sillä, että muuttowapauden antaminen siirtyi muuttoseurakunnalle? Tuskinpa main. Ennen pääsi wavalinen muuttamaan kaikitta wastustitta, mutta tuon uudemman säännöksen kautta welwoitettiin hän hakemaan ehkä penintulmain päässä olewalta henkilökirjilta todistus hengillepanosta, kruunun ja kunnan kasjamiehiltä taas todistus ulostekojen matjasta. Mutta köyhemmän kansan ja irtolaiswäestön muutto tuli taas liiankin helpoksi. Asetus kyllä jäätää, että muuttajan tulee todistaa setin, että hän „ei ole jonkun toisen isäntäwallan alla“. Mutta tuo „isäntäwallan alla“ oleminen on kowin kowa pala wapaudesja kaswaneelle kansalle. Palweliaatin on Suomessa, warjinkin entisaiioihin, katjottu ja kohdeltu perhewäkeen kuuluwana: hän on istunut siinä, missä isäntänsäkin ja syönyt isäntänsä kansja samaa palaa; samoin kyllän kiertäjä ja miwrolainen. Asetus on kyllä kohtanut tuota weljellisyttä ja tafa-arwoisuutta järkea ja juopaa autoa isännän ja wallanalaisen välillä, waan ei se vielä ole saanut suomalaista perinpoihin häwitetyksi. Waiwashoitto-asetus, näet, panee kaikki wafinaista eli main tilapäistä apua nauttiwat kunnan isäntäwallan alle, mutta uudesta ja yhä uudesta saa waiwashoitton tarkastelua tuota isäntäwallata teroittaa kierto kirjella asianomaisille waiwashoittoyhdyskunnille, waan niin tihään jataa hänelle tyhjyyttä isäntäwallasta, että jafjaneeko puoliintaan wastata.

Tuolla isäntäwallalla kuulutaan kunnallisessa talostelemisessa tarkoitawan sitä, että kun kerran on waiwashoittoa nauttinut, hän ei saa hallita

itseään eikä työtä. Hän ei saa muut-
taa ulos seurakunnasta eikä seurakun-
nasta ollessaan tehdyt mitä itse tahtoo,
vaan mitä kunta määrää, eikä hän
saa ansioitaan käyttää, vaan antaa
kunnalle kunnan käytettäväksi hänen ja
joukkonsa hyväksi. Waikaa on tuo
asema köyhälle, waikempi vielä kun-
nalle eikä se suoriutuisi tuosta ifantä-
wallastaan mitenään, jollei olisi ke-
sitetty niinkutsutuita waiwaistaloja, joihin
ifantäwallan alaiset pannaan orjuuteen,
josfa he pysyvät. Kaikkiin, jotka aset-
us ifantäwallan alle kaataa, ei tämäkään
oikein jowellu, joten aina jää joukko
wapaita ifantäwallan alaisia.

Nämät vähäsäkin määräsä wai-
waishoitoa nauttineet eivät saisi muut-
taa toiseen seurakuntaan. Ifantäkun-
nan pitää siinä pitää huoli, j. o. estää,
etteivät köyhänsä pääsisi tarhuun. Kyllä
ovat ihanteellisia olleet ne miehet, jotka
tuon säännöksen tekivät! Jos ennen
wastanoito-seurakunta koki kynnin
hampain itseensä suojella köyhälistöltä,
niin onhan yhtä inhimillistä, että toi-
nen seurakunta kotee niistä päästä.
Ja kyllä tässä on reikä, josta läpi
voi lastea pitkänkin parven köyhälistö-
ä toisen seurakunnan ristaan. Aset-
us sanoo, että kun kaffi vuotta jat-
kaa wastaanotto-seurakunnassa ifteään
elättää kunnata raittamatta, se saa koti-
paikkaoikeuden siellä. Mutta tuo kaffi
vuotta on lyhyt aika Abtaaltain sen
voi läpi päästä, kun on hyvä halu
päästä seurakuntaan. Ja entäpä jos,
kuten kuuluu tapahtuneen, ifantä-seu-
rakunta awustaa köyhänsä toisen seu-
rakunnan alueella nuo kaffi vuotta,
ettei hänen tarvitse siellä apua pyytää.
Hänen wastaanottoaan ei saa tuo
toinen seurakunta kieltää.

Mutta tuo toteanäpse siitä, että
muuttoa haluama ei ole kunnan ifan-
tävallan alla — eikä se voi estää
köyhälistön muuttoa ja siis suojella
wastanoito-seurakuntaa? Kyllä, mutta
tässäkin on waikeuksia. Kun muutto-
kirja tullaan papilta waatimaan, tulisi
hänen waatia nähtäväkseen krumun
ja kunnan ja miksi ei myös kirkon ja
seurakunnan wiimeuotifista ulosteoi-
sta kuittaa, sekä, missä woi ifantäwal-
taa otattaa, ifännältä wapaustodistus-
ta. Mutta entä, jos hän on kuittinsa
kadottanut eli fyystä tai toisesta ei ole
semmoista wiime vuonna saanutkaan.
Tuntuu niin armottomalta waatia
häntä semmoisia hakemaan peninkulma-
in hynnien päässä olevalta henkikir-
jasta. Tämä säälö on synnyttänytkin
semmoisten tawan, että lähdetään, jos
sitäkään aina, kunnankirjurille, joka
on kunnan kassamies ja wiime wuod-
en henkikirjan haltia, hakemaan to-
distuksia muutto-esteettömyydestä. Siel-
tä tulee todistus. „N. N. on wiime
vuoden henkikirjoissa, eikä hänellä ole
västejä“. Jos hän on ifantävallan
alainen kunnata kohtaan, on usein wai-
kea sanoa, wafinkin ifoissa kunnissa,
hänentän, saati sitten papin. Hän saa

muuttofirjan, elää kaffi vuotta kunnata
raittamatta ja hänen wastaanottoaan
ei saa seurakunta kieltää.

Kyllä on tämäkin asetus hankala
ja kaikessa tarfkuudessaan noudatettu-
na kowin amoton. Ennen oli köyhä
omasfa seurakunnassaan vapaa, nyt hän
on kielletty astumasta jalkansa seu-
rakunnasta ulos ja seurakuntansa ifillä
on hän orja, ei juoppouden, ei tuhla-
waisuuden, ei laiskuuden, vaan suoran
onnen tai Jumalan antaman suuren
lapsijouton tähden. Säälö on muu-
toin kunnomiestä semmoifissa pihbisjä
pitää ja tuossa naapurikunnassa oli
toimi tai ansio tarjolla, jota miehen
elättäisi.

(Jat.)

Rahwaan lukutaito ja lukukinokset.

1.

Lukemisen ja lukutaidon tarfotus
on selwän, raikkaan selon saaminen
niistä ajatuksista, joita toinen ihminen,
firjan tabi kirjoitusten laatija, panee
kirjoittamassaan lukian eteen. Oteas-
taan on siis lukialla lukiesään jottain
kirjoitettua tuohon kirjoitetuun nähden
aiwan sama tarfotus kuin filläkin, joka
kuuntelee jonkun toisen ihmisen ajatus-
sia hänen suullijessa puheessaan ja sel-
wityksissä. Eroitus on wain siinä:
että kirjalla, kirjoitetulla sanalla saat-
taa kaffille-joutuneesta asiasta tehdä laa-
jempia ja seikaperäisempia selwityksiä
kuin mitä ihmisten yleensä on mahdol-
listä suupuheella, suullijella opetitella
tabi keskustelulla toifilleen antaa;

että, kun suupuheesta kuultu sana pian-
kin mielestä häilyy, on kirjasta tilaisuus
asioita filmätä aina uudelleen ja uudel-
leen, kunnes nuo asiat wähitellen päi-
numat muistin ja hengen pysywäisiksi
omaisuuksiksi;

että ainoastaan kirjoitetulla sanalla
on mahdollista säilyttää jo wuosifajota
sitten kuolleittenkin ihmisten ajatukset
ja kofemukset seuraawan sukupolwen
nähtäwiksi ja tunnettäwiksi. Kirjoitettu
sana täyttää siis sen wäljaukon, joka
muuten aiwan erottaisi tämän polwen
menneistä polwista, niiden elämästä
ja ajatuksista.

Kirjoitusten waikutusta siis on tuo
n. s. kehitys eli henkinen edistys. Men-
neiden polwien muistoonpanemista kofe-
mukfista tämä polwi omistaa sen,
mitä nyt näyttää olevan hywää ja
hyödyllistä, sekä kotee sen pohjalla ra-
kentaan yhä uutta ja uutta, hyllää sen,
minkä kofemus on ojitannut sekä tur-
haksi, että epätarwittomiksi ja tur-
miiksi. Kun siis waaditaan luk-
emista ja lukutaitoa, eihän se ole muu-
ta kuin ihmishengen ja tajunnan tabi
ymmärryksen rufastuttamisen tarfotusta.

Mjateljää ihmiskuntaa, josta
kaikki entiset kirjat, entinen
kirjallisuus, sanalla sanoen:
entisten polwien ajat-
ukset ja muistoonpanot
pysyvästä ifiin ferralla
pois!

Kanfoihin nähden se olisi samaa kuin
mitä tapahtuu sille ihmiselle, jolta
uossa tuofiosfa häwäyää ja palaa ruu-
mista myöten kaiffi mitä hän omisti
työnsä ja waiwainja tuloffina, kiin-
teimistönsä niinkuin irtaimistönsäkin.
Wuostuhangien työ olisi lähdetävä
aiwan alusta ja taas wuostuhangien
filulesja kofemusten kautta koftawa
uusia hawaintoja, uusia kofemuksia,
tehtäwä uudet muistoonpanot ja uusi kir-
jallisuus. Mutta ihmishengen alituisen
työn ja harrastuksen kautta tapahtuu
alioamaa uusia hawaintoja ja keltin-
toja jellajifakin, jota jottain ihminen
ensf filmänryhkyllä huomaa hywiksi ja
hyödylliseksi. Niistä tiedon lewitänminen
jottaiselle kansalaiselle ei ole mahdollinen
muuten kuin kirjoitetun sanan kautta,
jota erityifillä järjestyfillä woidaan le-
witää jottaiseen kylään, jottaiseen asun-
toon. Mutta mitäpä merkitfijwät nuo
lewitellut tiedot jellajifissa piireissä, joissa
niistä ei woida saada selwää, j. o., ei
ojata lufca. Eipä mitään.

Ja aiwan sama on, koskewatko asiat
ja tarjotut tiedot suorawaltaan hengeli-
lijä ja siwelleijä tabi taloudellifia, yhe-
teistunnallifia tai waltion asioita. Rait-
fissa tarwitaan selwä ja raikas selon-
saaminen kirjoitetusta sanasta, tarwi-
taan ym märtämiseen perus-
t u w a l u k u t a i t o. Walistuneilla
hallitukfilla on sen wuokfi täysi oikeus
waatia kaffilta hallittawiltaan ym märt-
tämiseen perustwaa lukutaitoa itse
kansan menestyksen ja tur-
w a l l i s u u d e n w u o k f i .

Lukemattoman monet ja monimut-
kaiset ovat aina waiktelewan ja richu-
wan elämän kynnetyt. Mykäfi, saa-
mattomaksi ja neuwoittomaksi niiden
edesjä ainiaan jääpi se ihminen, jofa
ei lukemifella kytene henkistä näköpi-
riään lauentamaan, ei hankkimaan elä-
mälleen ja toimellean pohjaa mennei-
ten polwien muistoonpanemista kofe-
muksista. Siten ei hän walmistu eikä
kehity kyteneväisiksi harkitfimaan pää-
telmiä uusien kynnemyksien eteenjattuesja.
Hän on wain waiwenewa tabi muiden
talutettava ihmisen warjo, aina wailla
ifennäistä tajuntaa ja iteluootta. Sel-
laisifia ovat ja jellajifina pysywät ainiaan
lukutaidottomat ihmiset. Saivaloifien
hontelo on heidän henkinen ihmisenjä,
juuri tuo ihmisen tarfempi puoli, joka
on kaffi kaikessa. Senhän näemme
kaiffialla ja kaiffissa asioissa koftapa
joka askeleella.

Wafimaisen hengellijentin elämän
fyntyminen ja kehityminen on jellajif-
felle ihmiselle mahdotonta. Rawinno-
fien tarwiftee hengellinen elämä ehdot-
tomasti tietoa ja woiamaa jumalanfan-
nen wirtistämistä lähteistä, kuten fas-

wi ja kukkanen janoo wettä ja nään-
tyy ilman kastetta. Sifkipä niissä
ihmisissä, joissa herää hengellifen elä-
män jano, herää myöskin lukuhalu ja
oppiwat kyllä lufkemaan. Mutta ilman
tätäkin on yhteiskunnan koftettawa tar-
jota kaffille jäsenilleen ilman poikkeusta
lukutaidon tarfotusta elämän kait-
fien waatimusten waralle.

— Wasta waadittawien ehtojen
joukossfa, joita yleisten kansalaiskokou-
fien pidolle on ehdotettu, mainitsee Sbl:n
kertoma huhu yhtenä, että anomus lu-
wan saannista kokoufien pitämiseen on
kolmen nimeltään mainitun henkilön
jätetävä ajanomajelle kumwöröille,
josfa anomuksessa nämä henkilöt sitou-
tuwat wastaamaan järjestyfistä kofe-
kousfessa ja että keskustelu pysyy lail-
listen rajojen ifillä, että poliifijwallan
edustajille ja muille järjestyfien yllä-
pitoa warten tarpeellifille henkilölle
walmistetaan tilaisuus kokoufien pää-
fynn, ettei asetta saa fantasia kokouf-
fessa, etteiwät koululapset ja sotilait
saa niihin osaa ottaa, y. m. ehtoja, jofa
kaffittawät kaffianja kuofitoista eri kofe-
taa.

— Wenäläisen sanomalehden pe-
rustamisen johdosta Helsinkiin ilmoit-
taa wenäläinen sähköfanomatoiniste
Helsingistä t. k. 6 p:nä: Wastauksiksi
Kensaalkumwöröille lähetytyn ter-
wehdysfien johdosta, että täällä on
wihitty wenäläinen sanomalehti ja kir-
japaino, on kennaalijutnantti Bobrikoff
Pietarista lähettänyt näin kuulowan
sähköfanomanan:

„Minä iloiften uskonmollisen menton
yhteydesjä tapahtuneesta ensimmäisen
wenäläisen paikallisen sanomalehden
wihkimisistä. Palweloon Hallitusleh-
temme rauhan asiaa ja lujittakoon mo-
lemmin puolista luottamusta.

Lehden ohjelmasta sanowat wenäläi-
set wiralliset lehdet m. m.:

„Uuden lehden kautta tulewat halli-
tusen toimet ja tarfotukset kerwotui-
maan wäestölle todellisesja muodossaan,
ilman tarfotettua wäritystä, kuten paik-
kallifissa lehdissä on tawallista.“

— Wiinakontrollöörit. Senaatti
on Dulun läänin ylifontrollööritlle ma-
juri Melartilie kiwuloifisuuden tähden
myöntänyt wirawapautta tuuden wi-
kon ajaksi, luettuna t. k. 5 p:stä ja
on sijaisiksi määrännyt läänin kansli-
an kirjeifainregistraattorin A. W. Wi-
landerin.

— Postitaitos. Efspediöörin paik-
kaa Helsingin postifonttorisissa on pos-
tiallitukfelta hakenut kirjanpitäjä A.
Terwo.

— Ulosottomiehet. T. k. 3 p:stä
alkain on läänin kumwörö oikentun-
nut kolmen kuukauden aikana Balta-

mon nimismiehen käyttämään ulosotto-
miehenä saman piirin poliifikonstape-
lia Emil Juntusta. — Louhi.

— Hylätty piirijako. Läänin ku-
wörö on päätöfjellään t. k. 9 p:ltä
hylännyt Särkäsiemen kunnan kunn-
tafoufien päätöfien wiime lokakuun 2
p:ltä, koskewa janotun kunnan jafa-
mista kansafoulupiireihin, fyystä että
piirijakohdotus oli puutteellinen piirien
rajoihin, asufasmäärään ja matkan pi-
tuuteen nähden. — Louhi.

— Palffionlifäystä on senaatti
myöntänyt Baltamon piirin wanhem-
malle poliifikonstapeelille Emil Juntus-
jelle 5 vuoden palweluksen jälkeen 60
mf wuodesja, luettuna 1 p:stä fyys-
kuuta 1899.

— Si tule kinkerifyytejä. Sotka-
mon kirkkoherra, rowasti S. Schwarz-
berg on pyytänyt, että eräät seurakun-
talaiset, jofa oliwat keltäytyneet häntä
kuljettamasta lukukinoreilla, welwoit-
tajiin suoritamaan hänelle kyydit.
Silttenkuin Kuopion tuomiofapituli oli
hakemusta luonnollisesti puoltanut, on
kumwörö nyttemmin hylännyt hake-
musten. — K.

— Suomen sotawäki. Kuudennen-
toista Kajaanin, referwikomppanian
päälikkö, alikapteeni Karl Elis Walle-
nius on tämän tammikuun 9 p:nä ki-
wuloifisuuden takia saanut wirawacon
oikendella käyttäjä wirawapua.

— Diakonifsoiksi wihittiin t. k. 12
p. neidet J e n n y S ä g g m a n ja
Greta Brax.

— Metsänwartijana täällä toimii
wäliaikajestti taloudenhoitaja Kalle
Juntunen, mikä oikajuna ilmoite-
taan.

— Kansafoulut. Kuhmoniemen kun-
nan Katerina-Wiekin kansafoulun w. t.
johtajatarefki on 8:sta hakijasta wa-
litu kiertofoulunopettajatar Anna Ahl-
bon.

— Kajaanin waiwaishoitohallitus
päätti kokoufessaan kulowan kuun 13
p:nä:

1:o että, koska kaupungingakuus-
miehet oliwat kofwittaneet waiwaishoi-
don meno-awion tälle wuodelle 3500
markkifi ja muutenkin hywäfyneet
waiwaishoitohallitukfien eftyksen, jofa
pääkohdat on mainittu lehemme wiime
wuoden 85 numerossfa, nieljän waiwaishoi-
tustapua nauttiwan naisen lapset, 10 lu-
wultaan, kofetetaan saada sijoitetuiksi
kaswatettawiksi tunnetuifin perheifin
pawempaa efineriffä ja hoitosa saamaan
ja että he itse pannaan jofonkin pal-
weluspaikkaan, josta heidän palkansa
fantaa waiwaishoitohallitus.

2:o Koska täällä sijaitsewan sahan
omistajat eivät myönty suofiolta elät-
tämään entifjä, 25 wuotta heillä työsfä
olliwa työmiehidiän niinkuin asetun
määrää, eiwättä korwamaan niille
tähän asti annettua apua, kofetetaan

Wäwypojat.

Kuwaus elämästä.

Kirj. J. W.

Kosken lautamiehellä oli kolme ty-
tärtä. Kummallijempia tyttöjä ei ollut
koto pitäjässä; mutta laumiin niistä
oli Kerttu, nuorin. Hän oli ifän lem-
mitti. „Hän tulee ifäänjä“, oli lau-
tamiehellä tapana sanoa kaffellesjanja
kuinta reippaasti tyttö liittui raskaassa
työsfään; sillä työtä sai Kerttufin tehdä
aikatawoin. Lautamies, miten hän
itse janoi, oli „wanhaa kansaa“, jota
ei suwainnut laiskureita talossaan.

Ifällinen mahfi oli raskaana paina-
nut lautamiehen kofta wanhempaa ty-
tärtä, sillä ukon kunnollifluuteen ja yf-
finfertaisiin tapoihin liittyi fuuresja
määrin muinaisten aikojen kofuwatta
ja ennakfoluulo. Tarfempanä Naas-
matun laufeista piti hän apostolin
käsfyn: „Teidän waimonne pitää seu-
rakunnissa ääneti olemän;“ eikä hän,
miten ei niin moni muutaan, ottanut
warteen, että apostoli puhuu seurakun-
nasta eikä kofista. Lautamiehen wai-
mo olifin ollut ääneti, ja samaa oppia

oliwat hänen tyttärensä saaneet käydä.
Mutta Kerttu ei ollut ehtinyt tähän
täysin taipua, sillä kun hänen äitinsä
kuoli, oli hän vielä kielewä lapsi, jota
wastaan wanhemmat ifaret Karoliina
ja Tina oliwat neitoifia, joiden kas-
woihin jo wafawuus oli leimansa pai-
nanut, mitä niin usein talonpoikaifissa
naifissa tawataan. Pitkä aika oli kum-
minkin siitä kulunut. Kerttu oli jo
17 wanhja. Mutta ifä janoi häntä
yhä edelleen „lapsetfi“ ja kuunteli mie-
lihywällä hänen „lapifellista puhettaan“,
jofsi hän nimitti hänen suoraan lau-
tuttuja ajatuksiaan ja mielipiteitään;
kun sitä wastoin wanhempien ifariten
hiljainen ja säwyifä muistutus sai ifän
ärjäifemään, ettei naisten tule waiwata
päättään semmoifella, jofa ei heitä
liikuta.

Kosken talo sijaitsee yfifitoifkioifessa
seudussfa. Metjä ja haaskattu met-
jämaa ympäröi sitä kolmelta taholta.
Ainoastaan eteläänpäin on montaan
miljellyn tynnyrin alan tatana pieni,
kirkas puro ja järwi, jonka rannoifla
kunnimintaan ei ihmisasuntoa ole Kos-
ken talon afukkaatf eiwät sentähden pi-
täneet sanottawaa kansafäymistä hy-
wien naapurien kansja; ja kun lauta-
mies kaikessa arwoifsuudesfansa ei ollut
wälinpitämätön maailman uutifista,
ollit hän sangen suurella mielihywellä

wastaan pitäjän wäätälän, mestari
Saksliinin, kun tämä työneuwot kaina-
lossfa tuli astustellen koskelle. Mutta
wasta sitten kun wäätälä oli saanut
runsaan kestityksen ja sitten rauhasja
alkanut työnsä, istuutui lautamies hä-
nen kiffijyhteenjä, jetytti piippunja ja
kyhy:

„No mestari, mitä kuuluu ulfomaas-
ilmasta, mitä toimitaan pitäjässä?“

„Oh, kyllähän siellä toimitaan“,
wastasi mestari Saksliini ja myhäili
weitikamajestti. „No jaa, en minä mene
talaamaan sanojani, mutta kyllä sano-
taan että...“ ja sitten jutteli mestari
Saksliini koto joukon uutifia — luon-
tewia ja luonnottomia. „Ja wiefä
tiedetään pitäjässä“, jatkoi pakinetaan
mestari ja loi siwulta filmänjä lauta-
mieheen, „että Kosken ifantä wihdoin
wiimeintin on löytännyt tyydyttawia
wäwyjä, minä tarfotan miehiä kaffille
tyttöriilleen.“ „Eoo, wai niin, wai
tiedetään semmoista! No, kuffahan
nuo wäwyypokani olifiwat?“

„Enhän minä mitänä tiedä, puhun
waan, mitä olen kuullut.“

„No, annahan kuulla!“

„Meinataan, nähkääs lautamies, että
Karoliina saa Hännilän rufshollarin
pojan ja perillisen, ja hän on kiedäm-
mä, mies lerrassaan, ruffahin koto
pitäjässä.“

„Wai niin meinataan“, janoi lau-
tamies ylpeästi ja painoi peukalollaan
piippuaan.

„Niin olen kuullut kuffakattawan“,
jutteli wäätälä, otti uuden langan, piesti
sen taitawasti neulaan, weti kolmas-
tä itä keltaisella wahawalajella, pudisti
sitten päätään ja kifäsi: „mutta sano-
taan myös, että tuo Hännilän poika
on niinkuin wähan wiinaan menewä“.

„Kylläpä se ei aiwan wäätäköän,
se sana“, wastasi lautamies mieltiwästi
ja weti aika sawun piipusta, „mutta
ei toki nuoruutta jowi liian ankara-
stuwomita.“

„Jos se poika waan saa leppo wai-
mon, niin luulifin, ettei mielenjä pi-
källe karkaa, ennenkuin palaa.“

„Sitäpä juuri minäkin“, arweli me-
stari Saksliini säwyifestti.

„No, entäs kenenkä pitäjäs toifefi
wäwyheni tietää?“ kyyhi ukko lautamies,
kun wäätälä ei itse tiennyt puhetta
jatkaa.

„Sehän ei liene mikään salafisuus;
onhan kauppias Liinkwisti tunnettu.
Kas se poika ymmärtää asioita!“
Kolme wuotta takaperin oli hän
wielä puotipoika, mutta nyt! Jaah,
nyt omaa hän kirkonlän juurimman
talon ja on maakauppiasena Helsingin
komesratin arwoinen. Ja talonsa on
hän laudoittanut ja öljywäriellä ma-
lannut sekä eestä että takaa. Kyllä

fiinä päsäa Tiinan oikein ruustinnana
elää“, kifäsi mestari ja heitti taasen
filmäifyn salaa lautamieheen.

„Wai niin“, myhäili lautamies, kyl-
lähän minä kuulen, että Saksliini asiat
tietää. No, sanottakoon mitä tahansa
warma on, että jos olenfin pitänyt
tyttäreni tawallista kauemmin kotona,
niin olen myös pitänyt filmällä, ettei-
wät ne mäkfuwalafisille joudu.“

„Olette mar fiinä tehnyt, niinkuin
ifän ja miehen sopii... mitä wan-
hempiin tyttärime tulee; mutta nuor-
in... Hän olifi mielestäni woinut
hifän odottaa; tyttöparkahan on wiefä
lewi, ja...“

„Kuka tässä Kertusta puhuu?“ hu-
datti lautamies kiwaasti ja sieppasi
piipun suustaan. „En, minä waan“,
janoi wäätälä; „enhän sitä mitfittään
jalajifudekfi tiennyt. Ushuhan siitä
koto pitäjäs. Ja tuossahan tuo seifoo,
Kerttu tulewa“. Mestari Saksliinin
nauama wettyfi lewäään nauruun, kun
hän neulallaan wiittasi pihalle.

„Sänkö tuolla!“ huudahti lautamies
fuurimalla ylönkafteella, nähtyänjä
kötä mestari tarkoitti.

(Jat.)

Jahanomistajia oikeuden kautta siihen taintouttaa.

— **Konfusistilaan** on asetettu laskelas Matti Suotari Paltamon kunnan Varisniemen kylässä.

— **Naiskäsitäykoulun johtokunnan** kokouksessa t. k. 13 p. valittiin esimieheksi rehtori H. Nensfors, rahaston hoitajaksi ja kirjuriksi neiti M. Nensfors.

— **Kansakoulun** rehti kuuluu oleskomaan tilaajan puolesta kuolemaistalon joutumassa. On ikävä että sellaisen laitoksen varalla kuin mitä meidän kansakoululaitos sentään jo on, ei jatketa pitää pystyessä omaa äänenkannattajaa. Mutta onhan tuo toifelta puolen wallan ymmärrettäviesikin. Muut kuin kansakoulun alalla työskentelevät, siis kansakoulunopettajat, eivät siitä juuri välitä ja opettajain taloudellinen asema nyt on tosiaan useimmissa tapauksissa sellainen, että jokainen „näpistään laskettava pemi on wenyttävä joikeaksi“, emenkuin siitä luopuu. Nuo 5—6 marffaa oman ammatin lehteen ovat sifki tuntuva asia, että ne täytyy parhaalla tahdollaankin jättää siihen panematta, warkinkin kun jostain yleisistä lehteä ilman on mahdoton tulla aikaan. Sitäwä tyllä, että näin on!

Eiwäköön kuittekin koulujen johtokunnat sitä jatkaisi tilata kouluilleen, jos harrastusta olisi ja opettajat sitä pyytäisivät?

Sukinnyttö Kajaa-niin.

Kuten toifessa paikassa lehdesjämme olewasta ilmoituksesta tarkemmin nähty, on kaupunkimme Wapaehtoisen Kulokunta ryhtynyt puuhaamaan sukinnäyttelyä paikalliskunnallemme ja waroja siihen on kaupungin waltuusto asiaa harrastaaen hywäntahtoisesti myöntänyt 200 marffaa. Täytyy heti myöntää olewan ihan paikallaan saada kerran sukinnäyttely tänne juffien kotinaahan, Kajaanin tienoilte, josta nuo keweät ja hauskat kulkuneuot, warkinkin mitä niiden tauppaan tulee, ovat laajalla tunnetullei tulleet ja laajalle lewimmet.

Mitä näyttely-aikaan tulee, on se mielestämme sopiwa, kun silloin on kewaunmarffinainime aaton aatto ja juffia markkinoitain warten tuotance tänne taas ehtä entistä enemmän ja ostajistakaan ei ole viime aikoina puutosta ollut.

Me puolestamme toiwomme näyttelylle kaikkea menestystä ja myöskin luulemme niiden satojen juffentekijäin, jotka kirkkumassamme juffia walmistawat, kilwan rientävän tuomaan juffia näyttelylle. Ja juffentekijöille yllistään sittäin syystä on tämmöinen näyttely hyödyllinen, että silloin saawat he nähdä eri tekijäin ja eri paikoin mallisia juffia ja oppia toinen toifestaan aina jostakin, mitä ei itse ole huomannut nykään kaupoissa waadittawia ensi lajin juffien sirossa muodossa ja koko juffien luontevuudessa; sillä jos toiaankin juffiteollisuusemme edellönnin kehittyä jamaassa määräsä kuin viime kymmenenä wuotena, niin on siitä vielä kauwaksi aikoa koituwa lähde wientitawaramme ja telpo tulolähde seudullemme.

— **Paltamon kansakoululla** pidetty jatkokursssi lopetettiin yhsinfektajella tekitämallalla t. k. 15 p:nä. Oppilaita näisä kursseisja oli 18, josta 11 kansakoulun läpi läynnyttä, 3 kansakoulun 4:nen osaston oppilasta ja 4 nuorukaista, joilla ei ollut kansakoulutietoja. Kaikki oppilaat olivat kotofin Paltamosta. Tytyyväisiä näyttivät oppilaat olewan lähtiesjään, kun saivat todistuksetkin. Paitsi näitä warkimaisia oppilaita, otti kursseihin osaa myöskin kiertol-opettaja Olga Pitkän warkinaatena opetukseen kuutelliana.

Warkituluwakuuji Paltamon kansakoulusja altaa t. k. 17 p:nä.

— **Paltamon seurakunnan warkifukumuntofset** wuotena 1899.

Syntynyt: 59 miespuolta ja 54 naispuolta; yhteensä 113. Näistä neljät kaskofet, awiottomia 3 ja kuolleena syntynyt 1. Kuolleita: 30 miesp. ja 27 naisp.; yhteensä 57. Awioittoa on kuoleman kautta purkautunut 24. Awioittoa on wihittyt 57 paria. Seura-kuntaan on muuttanut 19 miesp. ja 27 naisp.; siis yhteensä 46 henkeä. Seurakunnasta on pois muuttaneita 18 miesp. ja 43 naisp.; siis yhteensä 61 henkeä. Näiden muutosten tuloksena on, että seurakunnan warkifuku on läänäntynyt 43 heugellä.

— **Dulun läänin hätäapukomitealla** oli kokous t. k. 10 p:nä, jolloin seuraawia asioita käsiteltiin:

Amerikan suomalaisten kansallis-yhdistyksen keskuskomitea oli kirjallija R. Haapakosken kautta taas lähettänyt komitealle Ameriikan suomalaisten keskuskuodesja koottuja waroja 2,530 mkaa jaettawiksi lahjoina enin hätää kärsiwille kunnalliskoulukuntain kautta. Näistä waroista päätettiin antaa Suomusjalnalle 1,500 mkaa, Kuhmoniemenle 500, Säräsniemelle ja Taiwalkostelle kunnallekin 250 mkaa, määräsillä, että raholla tuli ostaa jauhoja ja jataa niitä työhön kytkenemättömille hädänkäläisille.

Samoin oli komitealle lähetetty Uudestakirkosta Wiipurin läänistä kansakoululasten keräämiä 11 mkaa, jota pitte kirjakauppias J. S. Jaksber Salu-mesta Amerikasta oli lähettänyt 141 mkaa 50 p., rowasti R. E. Stenbäck Wuolasta 115 mkaa 80 p. ja Uuden Kuran toimitus Turusta 167 mkaa 51 p. Näitä rahat päätettiin asianomaisten paikallistoimikuntain kautta jataa ylempänä mainitulla tavalla siten että Säräsniemelle tuli 235 mk 81 p. ja Suvynjalnalle 200 mk.

Waalun—Säräsniemen välisen kyt- kälkien jawaattamisefi myönnettiin vielä 800 mkaa, kuitenkin niin että rahamäärästä oli ensin suoritettava ne 94 mk 77 p., mitkä kunn. lautak. esimies K. Leinonen oli omia warojaan tiehen tätä ennen käyttänyt.

Säräsniemen pitäjän Wuoljoen kylässä oli esitetty toimenpantawakfi suon- oitustöitä erinäisillä tiloilla, mutta kun Wuoljoen kylän juomaat agronomi Muttilaisen lausunnon mukaan olivat Duhojärwen rannalla, eiwätkä kalte- wuutenja wuofsi tarwimmet mitään wienärioija, ei komitea katsonut woi- wansa esitykseen suostua.

Seurakunnan pitäjän talokkaiden K. Määtän, Olli Puukisen y. m. anomus Korpakapurun suun oittamisesta hätä- apuwaroilla hylättiin.

Suomusjalmen naisten käsitäyökodin johtokunnalle päätettiin ilmoittaa, että komitea tuli tarkoituksiin antamaan 500 mkaa, niin pian kuin johtokunta moi komitealle ilmoittaa saaneensa työ- kotiin kytkenewän johtajattaren sekä pan- neensa laitoksen käyntiin.

Mimismies K. Branderin anomus 1,800 mkan lainasta suonjoittamistö- hin Kulkolan tilalle Säräsniemen pi- täjän Wencheiton kylässä hylättiin. — Louhi.

— **Metkään kuollut.** Joulukuun 30 p:nä lähti moffilainen Pekka Siira Puolangan kirkonkylästä metkään noin 2 kilom. päähän kotoaan paperipuita kuoriinaan. Metkällä, kun ei Siira ollut saapunut kotoin, lähti kaski hänen poikaansa etsimään häntä ja löysiwät- kin työpaikaltaan lumeen kaatuneena. Tawateissa oli wainajassa vielä henki, waan ennenkuin toinen pojista ehti nou- taä kotoa hevosen oli henki jo eronnut ruumiista. Wainaja oli 72 wuden wenha. — Louhi.

— **Hiihtokilpailu ja sukinnäyttely** Duuhun. T. k. 10 p:nä eli Dulussa hiihtourheilun harrastajilla kokous, jos- ja päätettiin sukinnäyttely panna toi- meen 26—28 p:nä tulewaa helmikuuta. Palkinnoiksi määrättiin noin 160 mkaa ja annetaan enimmäst 15 mkan suu- ruista palkintoa kolme. Muuten pal- kinnot entiset.

Kilpailuita päätettiin pitää laskeis- listetaina 27 p:nä helmikuuta. Matka on 30 kilometriä, palkinnot entiset, noin 30 luwultaan, suurin 75 marffaa. — Louhi.

— **Saattaapa sitä erehtyä** päiwis- jä, warkinkin kun ei ole almanakkaa. Wari Hämeentyrön miestä tapawat toifensa uuden wuden päiwänä jäällä. Toifon hewonen on warkastettu kirkko- reen eteen ja mies muutenkin jupla- tamineissa. Woinen mies on arkawaat- teissa ja on menosja heiniä noutamaan heinähäkillä niityltä. — Minne fina menet niin jupla-asusja? — Kirkkoon tietysti, tänäänhan on uuden wuden päiwä! — Eipä wain olekaan! Wark- päiwä on ja minä käyn heiniä nouta- maan!

Ja niin meni kumpikin eri haawalle omassa wakaumussessaan. Miehiet ru- pestiwat kuitenkin kotwan kuluttua miet- timään, että olifohan naapuri sittenkin oikeassa? Kun olivat päässeet toifsta- taan niin etälle, etteivät toifsaan näh- neet, käwivät kumpikin lähimmäsja ta- lossja kytymässä, että mikä päiwä se tänään on? Heiniämiehemme hämmäs- tys oli suuri, kun kuuli todellakin ol- leen uudenwuden päiwän. — Jyr.

— **Tulipalo ja ihmishengen hukka.** T. k. 6 p:nä kello 6 i. p. syttyi tuli wanhemmossa ajurawakunnassa tila- omistaja G. Uchakoffin omistamalla Njohiden tilalla 1 1/2 kilometrin päässä Turengin asemalta. Kalkiferrofimen ra- kenna paloi poroksi. Tulipalon uh- riksi joutui luutnantti B. Fogelholmin kaskiwuotias tyttö, joka wanhempineen oli wierailemassa talossja. Herra ja rouwa Fogelholm olivat lähteneet naa- purisja käymään, kun onnettomuus ta- pahui. Luullaan tulen sitytöneen siitä, että pikku tyttö oli kaatanut lampun huoneessa, jossa hän oli.

Balancen rakennuksen arwo laske- taan 50,000 marffaksi ja on se wakiutettu Hämeen läänin paloapuh- tiössä. Ei mitään arwoffaasta itäis- mistösta saatu pelastetuksi. Se oli osakki wakiutettu. — P.lehti.

— **Kwiinslantista** kirjoittawat erät jinne jo aikaisemmin siirtyneet suoma- laiset U. Sille seuraawaa:

Tahdomme antaa wahan tietoja niille Suomen kansalaisille, jotka ovat ihastuneet wapaaseen matkaan Lon- toosta Kwiinslantiin ja aikowat siir- tyä pois maasta. Se on kyllä totta, että saa wapaan matkan ja perille päästyä asunon ja jonkunmoista ruokaa, kunnes saa työtä. Mutta työn saamisesta onkin wastus. Kun- nollista työtä ei tahdo saada ollen- kaan ja pallat ovat hywin pienet. Brisbaneen seudulla maffetaan ainoas- taan 12—15 mkaa wiiokossa, mutta pohjoisemmassa Wundabergin tienoil- la maffetaan 18—21 mkaa wiiokossa. Se kyllä riittäisi nuorelle miehelle, mutta perheellijelle miehelle se ei riitä, sillä kaikki ruokatarwara on täällä tawattoman kallista. Esiiner- kiksi perunat, jotka ovat suomalaisten oikea ruoka, maffawat 25 p. kilo, woi maffaa 3 mk kilo ja maito 40 p. litra. Salwin huoneen wuokra on 20 mk. kuukaudessa. Kun perheellinen mies saa palkkaa 20 mkan tienoilte wiiokos- ja, niin woipi saada jonkunlaisen käsi- tyksen tästä Australiain ihanasta puu- tarhasta.

Kwiinslantian hallituksen kiertokirjeisjä ei ole puoletakaan totta. Jlna tofin jaattaa olla terweellistä, mutta kui- wuus on tawaton. Katiwoja on har- wassa ja enimmäkceu käytetäänu sate- wettä. Sitä warten on joka talossa juuret wesiäkilöitä, joihin katolta wesi juoksee. Milloin on kawnan satamata, on waitka saada wetta mistään. Suuremmisja kaupungeisja on kyllä wesihojdot, mutta pienemmisja kaupun- geisja ja maalla on sadewedellä elee- täwä. Mitä maanwiljelykseen tulee, niin saa maata kyllä halwalla, mutta mitä halwalla saa, se on todellakin halpa-arwoista. Sywät maat on jo aikoja sitten otettu, jällellä on waan tiheitä metisjä ja kuuwaa hiedikkoa. Ni- noastaan alantomaat telpaawat wilsel- täwiksi.

Waroitamme siis kansalaisiamme tänne muuttamasta, warkinkin perheel- listä miehistä, — päättawät kirjoittajat, joita kirjeen alle on merritty seuraa- wat henkilöt: Anna ja Kaarlo Nie- minen Helsingistä, Wari ja Edward Lönnquist Helsingin pitäjästä, Silma ja Johan Kuorikoski, Katri ja Jwar Takanen, Jina ja Anders Koskinen, kaikki wiimekfi mainitut Waasan lää- nistä.

Paltamolaisien hätä- apuhonnat.

Kuten tunnettu, teetti kunnan walit- jema hätä-aputoimikunta piirustuksen ja kustannusarwion, jonka summafi tuli 5101 marffaa, kirkkorantaan kipeän tarpeen waatimasta wenelaturista ja eittii asiallisesti sekä seikkapeerisestii lää- nin hätä-aputoimikunnalle tämän laituri- nin suuren tarpeellisuuden, ei ainoas- taan kaikille paltamolaisille, waan myöskin monille muille, jotka tässä rannassa kessällä kulkiesjaan tulewat käymään, sekä pyysi läänin toimiku- nalta waroja tämän yleisölle niin tar- peellisen rakennuksen teettämiseen hätä- aputyönä tänä talwena, ilmoittaen samalla että wähawarainen kunta ei jaska laituria teettä ja että nyt wiime kesjelen kadon wuofsi olifivat hätä-apu- työt kunnassa wälttämättömän tarpeel- listet. Tämän yhteydesjä paikallisto- mikunta pyysi myöskin waroja, kustan- nusarwion mukaan 1000 marffaa, Melalahden kylän kessellä olewan Wete- länsuon oittamiseksi.

Laiturin tekoesityksen otti läänin toimikunta hywin huomionsa ja lupasi omista waroistaan sen tekon 1101 mkaa sekä lopun kustannusarwioista, 4000 marffaa ilmoitti pyytämänä hätä-aputoimien keskuskomitealta Hel- singistä. Mutta ennenkuin warat antaa, tahtoi läänin toimikunta, että Paltamon kunta sitoutuu laituria ylläpitä- mään. Tätä lupousta tahtoittiin kun- nalta kokouksessa w. k. 23 p:nä. Kunta ei sitoutunut laituria hirsseinäisenä, jomkalainen se esityksen mukaan piti tulla, yllä-pitämään, waan waati, että siihen pitää seinätkin tehdä kivistä. Tämän päätöksen kuultuaan jo laiturin hommaajat ja muut pitemmälle näke- wät henkilöt huomasiwat, että koto hywä yritys meni taaskin myttyyn.

Wetelänsuon hoimaamiseen myöskin lupasi läänin komitea pyydetyt warat, 1000 marffaa sillä ehdolla, että ne 5 taloa, joille tulee oittamisesta hyötymä, lupaawat oitteten suon sitten wiljellä ja sitoutuwat maffamaan takaisin ko- rottomana 3 wuden kuluttua puolen 500:n katiwatuskustannuksista. Mutta nämäkään eiwät waadittiuhin ehtoihin sitoutuneet, waikfa asian ymmärtäwät sanowat, että se suo jo ensi wuotena wiljelykseen tultuaan maffaisi kaikki kustannukset, lukuun ottamattaan sitä hyötymä, mikä sen katiwamisesta olifi wilun ympäristöltä poistamiseen näh- den.

Tiedot kunnan mielihiteestä laiturien sityteen ja Wetelänsuon omistajain wastauksen kun sitten läänin hätäapu- toimikunta sai, niin se ilmoitti, että koska Paltamon kunta teettäfi fem- moisen laiturin, jossa ei sillä itsellään olifi wastakaan mitään tekemistä ja jota nyt tulisi tawattoman kalliksi, ja koska suonkaan omistajat eiwät mitään itse uhraisi niin näyttää siltä, että paltamolaiset eiwät laiturin tuottamoa mukawuutta haluakaan ja että heillä ei hätä-apuwarain tarwista olekaan; ja senwuoksi läänin komitea kieltäytyy antamasta waroja sekä laiturin teke- miseen että Wetelänsuon katiwattami- seen.

Niin sen käwi senkin yrityksen. Nyt kuitenkin kuuluu jo nurinaa ettei kun- nan hätä-aputoimikunta hommaa apua tarwitsemille, kun niitä muka jo on paljonkin. Kenen on syy, ettei apuwa- roja ole saanut? Selwästi on syy kuntalaisten itsensä. He kyllä aiwan ilmaisjeffi ottaisiawat eiwätkä itse tekii mitään auttamiseksi, waikfa kuulifi heidän sen tietämän, ettei Sumalakaan aiwan itseensä auttamattomalle ihmis- selle anna mitään.

Hätä-aputoimikunnan kytkenewät ja johtawat henkilöt aikowat nyt sanoa itsensä irti toimestaan, kun heidän hywät yrityksensä omain kuntalaisten puolesta näin mitättömiksi saaketaan ja kun sitten vielä heitä moititaan toimi- mattomiksi. Kun wiime katiwuosien ajoilta on tuoresja muistossja se, miten kiittämätöntä ja tukalaa on etenkin Paltamossa olla hätä-aputoi- mikunnan toimiwina henkilöinä, niin ei siihen nyt ensinkin tahtonut kukaan ruweta, waliteltiin ja räjäyttiin niis- täkin waaleista. Jos nämä, jotka

wiimeinkin siihen saatiin, nyt eroawat, niin mistään toifet sijaan otetaan, jos femmoista tomituntia tarwittaneekaan enää.

Mutta tarwis kai se kumminkin mahtance olla, koska kuuluu wiime wiiokolla Mieslahdesta menneen kaski miestä itsensä kuwernoödin luo suullis- festii walittamaan köyhytytä ja luul- tawasti hätä-apuwaroja pyytämään. Kuuluwat ottaneen monelta yffityiseltä todistuksia siihen, että todella on puute Paltamossa. Saa nähdä, minkälaiset ewäät ovat miehillä palatesja.

Yleisöltä.

Kaikkille niille arwoisille kansalaisille, jotka owat olleet jotentkin osallijina näytelmän „Tuffijoella“ aikaansaami- festa, pyytää täten lausua sulimmat kiitokset Työwäenyhdistyksen

Johtokunta.

Wenäjältä.

— **Wangit wääränrahan tekijöi** nä. „Priajowski Krai“ kertoo, että Noworossijskin wankilassa yöllä was- ten joulukuun 28 päiwää löydettiin wääränrahan tekijäin paja: 7 wankia työskenteli täällä walmistaeen wäärä 15 kopelan rahoja. Tutkittaessa löy- dettiin alabasterinwormuja ja erilaisia rahanlyöntitarpeita, lisäksi happoja, jal- miakkia, muutamia weitsjä, tupakkaa ja muita esineitä, jotka wankilassa owat kielletyt. Wangit kertoiwat, että wah- titotamiehiet häwitömästi olivat kaiken tämän tuoneet heille. Sywin tehdyt rahat lasfi wahtitotamies Koparento liikkeelle Wanhan bazaarin ryyjymark- kinoilla. Yöllä, kun hän oli wahdisja, sai hän aina uuden waraston. Ra- hanteko alkoi marwassuun alussa, kun alettiin unueja lämmittää. Muuta- mia tusinoita rahoja löydettiin kopin uunista.

— **Maanjäritys Kaukaasissa.** Maanjärityksen Wialkalukin piirisjä häwitämäin kylien raunioista on we- detyt efiin 800 ruumista. Kolmetois- ta kylää on häwitetty, niistä kuusi ko- konaan. Wun antamisefi on ryhdyt- ty laajoihin toimenpiteisiin.

Ulkomaalta.

— **Englannin sotaministerio** kuu- luu päättäneen kuttua aseisiin kewas- jaan koko waltakunnan sotawoiman, josta 50,000 miestä läbetyttäjisiin etelä- Afrikaan ja loput pidettäisiin muiden mahdollisten selkkausten waralla. Syys- sji tähän mainitaan että hallitus pitää Delagoalahden walloittamista wälttä- mättömänä. — Wikomus siis on wain tapella ja towasti.

— **10 p:nä t. k.** owat Englannin uudet ylipäälliköt sotamarssi Roberts ja loordi Kitchener saapuneet Kap-kaupunkiin.

— **Wenäjä puuhaa** waltojen yh- teistä watalausetta sitä wastaan että Englanti pidättää etelä-African tasa- walloista Euroopan hallitujille tahji päinwastoin läbetyttäwät warkalliset säh- kösanomat.

Sota.

Rauhanyppöntö Funiugatar Viktoriaalle.

Lontoosja kiertää nykyään allekirjoit- tujia warten seuraawa pyyntökirjoitus kuniugatar Viktoriaalle:

„De Teidän Majesteettinne uskollis- set alamaiset pyydämme kuniuoittane Teidän Majesteettianne heti ryhtymään toimiin Etelä-African werisen, onnetto- man ja wallan tarpeettoman sodan lo- pettamiseksi. Me tiedämme Teidän si- rtoimaasijsterrime omasta tunnustufes- ta, että tämä sota sitytyi hänen kytene-

mättömyytensä tähden, hän kun ei osannut selittää Teidän Majesteettinne tahtoa Etelä-Afrikan tasavallan hallitukselle, jota hyystä epäili ministerin rehellisyyttä, jota painaa raskas epäluulo ihyillisyydestä 1895 vuoden salaliittoon.

Me tiedämme edelleen ja walitamme, että siirtomaasijiteeri ei koskaan nojaantunut Teidän Majesteettinne Gaagin konferenssissa juhllisesti wahvistamaan sovitus- ja fowinto-oikeuseriaatteeseen selwittääkseen epäkohdat ja päästökseen rauhalliseseen sopimukseen, waikka tätä ehdotusta useamman kerran esitettiin sekä afrikalaiselta että englantilaiselta taholta.

Sentähden ja koska me pidämme mykyistä jotaa sekä tarpeettomana että wääränä, pyydämme ja wannotamme Teidän Majesteettinne ehdottamaan wihollisuuksien laittamamista heti sillä tarkoituksella, että Etelä-Afrikan tasavallalle tarjotaan rauha funniaffailla ehdoilla, nimittäin että olot palautetaan sille tilalle, misjä ne olivat ennen sotaa ja että huurit myöntävät wahltoikeuden wiiden vuoden kuluttua niillä ehdoilla, joista siirtomaasijiteeri tuossa wäärinjäfitetyssä fähdösanomassa hywäkyi yhdeksän kymmenesosaa.

Tämän pyyntökirjoituksen lähettäjät kehottawat samalla kansainwälliseen mielienilmaisuun wihollisuuksien lopettamiseffi.

Toivon kevät.

Ennettäin jo toivon kevät Suomen salot kultasi, Hanki-jänkäät hälväiwät, Elo uusi virkosi.

Laululintuin säveleitä Helkkyilee jo yhtenäin, Eikä takatalvi heitä Peljästyttä ensinkään.

Kohta pakkasta ja lunta Hämärästi muistetaan, Niinkuin öistä houre-unta Pilanpäiten haastellaan.

Kohta päivä kukkain verhot Terän yltä aukasee, Kohta purppuraiset perhot Ruusustossa liitelee.

Ken nyt toimetonna oisi? Kell on halu loikomaan, Kenen kannel ei nyt soisi, Toivo kun jo virkoo?

Kansa jalo rotevasti Työhön, toimeen tarttukoon! Herra, jok' on tähän asti Auttanut, viel' auttakoon!

N—i N—i.

Pieniä tietoja.

Kallis kultakappale. Eräs fullanfaiwaja Carney Place on tuonut mukanaan kotiinsa Chamberlainiin pienen kultapalacen Massasta. Hän on saanut tarpeeseen fullanfaiwamisesta, fanoo hän, ja näyttää kultapalaa, joka on arvoltaan 12 mf. 50 p., ja ilmoittaa panneensa sen saamiseffi 3,500 mf ja kahden vuoden ja 4 kuukauden työn.

Korffiruwin muotoinen waltamerilaiwa. Eräs amerikkalainen insinööri kuuluu keffineen laiwain, jota kulkee Amerikan ja Euroopan wälisn 3 wuorofaudessa.

Laiwalla on korffiruwin muoto. Laiwan ulko-osa fiertää, iifäofa pysyy liikkumattomana. „New-York Herald“ fanoo, että jos fofe omistuu, tulee se tekemään täydellisen mallistuksen meriliifkessä, koska matka wanhan ja uuden maailman wälillä fuletaan melkein puolta lyhemmäfä ajassa.

Englantilaisia uudenwuodenfortteja ja uudenwuoden räjähdysmakaifia. Joulus- ja uudenwuoden fortit mentiwät viime wuonna Lontoofa fawin kaupaksi. Keskimäärin on jokainen perhe lähettänyt 50 joulus- ja uudenwuoden fortteja. Eräs tämmöisten fort-

tien piirtäjä ansaitsee wuodesfa 25,000 mf.

Wewelfin untuus on tietysti „TranswaaLin fofa-räjähdyf-makeinen“ Semmoifen makeifen toifessa päässä on Chamberlain ja toifessa presidentti Krüger. Toifet makeifet owat fortistut Krügerin filinterillä, toifet kaurinoilla, fiwääreillä j. m. f.

Kofinta wankilassa. Muuan kauriis, nuori neiti Hattie Carson, Cincinnatiä, läwi eräänä päiwänä viime wiikolla fitäläifessä wankilassa ja mieltoi niin eräföön tutkintowankiin, John Matteriin, että wanki rohzeni fofia tyföfästä. Tyttö antokin heti myöntävän wastautfen ja työfentelee nyt epätoiwon waimalla faadafseen fihlattunja wapaaksi.

Kuutoset. Uinoa tapaus lauttuan on kuultawasti se, että maailmaan syntyy fuutojet. Saksalaisen John Carlson waimo lahjoitti äfettäin miehellenfä fuutofet. Kaitfi olivat poikia ja painoivat noin 5 naulaa kukin. Kolme niistä kuoli heti fymnyttyään.

Oikealla ajalla lausuttu sana.

Muuan henkilö kertoi seuraawaa: Eräällä kaupunkimatkallani tapasin hotellisfa, misjä föin aamiaista, liifemiehen, jonka fuisin ennaltaan. Jonkun ajan kuluttua astui huoneeseen nuori mies, jolla oli asiaa pöytätowevillen: „Mitä fään luvan tarjota teille, lafin olutta woi fofjaffia?“

Rainostellen wastaifi nuorufainen hiukan eperöiden: „fofjaffia — ehtä“.

Minä istuin, miettien, miten oliifi minun menetteleminen. Roheltoifisuus waati minua wakenemaan. Mutta weliwollisuus fanoi: „Eno nuorufaille wawoituksen fana, se woi pelastaa hänen turmiosta“. Odotin, fumes hän tarttui täyfinäiföön lafiin tyhjettäfseen fen. Mutta kun hänen pitii wiedä se huulifelleen, fanoin minä:

„Nuori ystämäni. Emmitfin juotte, pyydän teitä kuulemaan muutamain fanain, jonka tahdon teille fanao. Te ette ole tottuneet nauttimaan wäfwäijumia?“

„En, hywä herra“, hän wastaifi. „No, ennetuin tyhjennätte lasinne, ajatellaa fimmäwäpäys, että wäfwijummat owat enemmän kuin mitään fymnä fäifteen kurjuuteen maailmassa. Näiden kautta täytyvät wankilamme, föyhäinhuoneemme ja mielifairaelamme, ne wiewät monen ennenafäiföön hautaan“.

Sitten fufjain, lääntyen pöytätowevini puoleen: „Eifö ole totta mitä fanoon?“

Hän wastaifi: „Minun täytyy myöntää se“. Minä jatkoin: „Jos nyt, nuori ystämäni, wäfwijumat owat fymnä niin paljon kurjuuteen ja hätään, ja te kuulette, että tämä herraikin myöntää minun olewan oikeofsa, ettekö luulifi olewan parasta fofaan olla nauttimatta niitä“.

„Kuulen fen, hywä herra“, wastaifi nuorufainen, lasti lasin talaifin pöydälle fofkematta ja jätti huoneen.

Fuofi wuotta fen jälkeen oli minulla taas afoita fanaofa kaupungsija. Kadulla kohtasin faman nuoren miehen, joka huomattuaan minun rienfi luofeni terwehtien.

En tuntenut häntä, mutta nuoruisden imulla puristi hän fättäni fanoen: „Ettekö muista, kun joku kuukausi fiten wawoititte minua wäfwijumista?“

Tapaus johtui mieleeni ja laufuin iloni faada tawata hänen.

Hän fanoi: „Kiitän teitä wawoituksesta, jonka annoitte minulle. Se tuli minulle suurefki awufki. Minulla ei ollut halua tyhjennätä tuota lasia, mutta en rohjemut fieltää. Sitten ajattelin paljon teidän fanojamme, ja niiden johdofa tein raittiushupautfen. Ja wafaa aikomukfeni on myös pitää se“.

Oikealla ajalla laufuttu fana woi tulla suurefki fänantsefffi.

Alarik Tervo

Kajaanissa.

Myöpi erittäin hywästi parkittuja Vuotia, Nahkoja, Pieksuja ja Pieksun tarpeita y. m. — Ostaa raakoja Vuotia, Vasikan- ja Lampaannahkoja.

Alarik Tervo

Kajaanissa.

Käsityöläis-Ammatti-

Kirjaston

ylimääräiset eli n. k. sakkomaksut ovat lästsi lähtien ainoastaan 10 penniä wiikolta, joka arv. lainaajille ilmoitetaan.

J. F. JUNTUNEN, kirjastonhoitaja.

Ilmoituksia.

Kuulutus.

Kirvesmiehet saawat suuremman määrän halonhakkuuta Kajaanin kaupungin metsässä kun ilmoittautuvat v. t. metsänvartia K. Juntuselle Kajaanissa.

Kajaani, 8 p. Tammik. 1900.

Rahatoimikonttori.

Yleinen mäenlasku

kaupunginmetsässä sairashuoneen luona on kielletty.

Kajaanin Raatihuoneella 15 p. Tammikuuta 1900.

Maistraatti.

Täten

kehoitetaan siivoja ja lapsirakkaita perheellisiä henkilöitä kaupungista ja maalta ilmoittamaan tämän kaupungin waiwahoitohallitukselle ennen helmikuun loppuun mennessä tahi helmikuun viimeisenä päiwänä pidettävässä kokouksessa, olisivatko halukkaita ottamaan hoitaakseen ja kasvattaakseen waiwahoitoon kuuluvia lapsia, ehdolla että kouluijässä olevat lapset saawat koulussa käydä. Niitä lapsia, joita silloin hoidettawiksi annetaan, on 9. Lämpipiä tietoja antaa

Kajaanin waiwahoitohallitus.

Kajaanin kaupungin waiwahoitohallituksen

wakinaiset kokoukset

pidetään raatihuoneella joka kuukauden viimeisenä arkipäiwänä klo 5:ltä alkain j. pp.

Waiwahoitohallitus.

Halutaan vuokrata

PIANO.

Vastaus

Kasarmille.

Talo kaupaksi!

Talo ja tontti n:o 44 tässä kaupungissa myydään edullisilla ehdoilla, jos ostaja heti ilmoittautuu

Ch. Backman'ille
Postinhoitaja.

HUOM! HUOM!

Vekseli-Lankettia

Kirjapainossa.

Kajaanin

Naiskäsityökouluun

otetaan vielä uusia oppilaita.

Johtokunta.

Työwäenyhdistyksen jäsenmaksuja

vuosilta 1898—99 kantaa kassanhoitaja kotonaan yhden wiikon ajalla.

K. J. Fordell.

Suomen Eläinwakuutusyhtiön ja Tapaturmawakuutusosakeyhtiön PATRIAN asiamies Kajaanissa K. Korhonen.

„KALEVA“

Oulun ja koko Pohjanmaan ensimmäinen ja ainoa täysin 6-päiwäinen sanomalehti, maksaa ainoastaan 6 mk 1/1 ja 3 mk 1/2 vuosikertaa. — Suorasanaisten, kansallinen, maamiesten jäykä puoltaja. — Kadon kohtamisessa seuđuissa erikoisia etuja, helpotuksia ja maksuafkoja. — Kajaanissa kannetaan Kaleva ilaajille kotiin samaan maksuun. Tutustukaa, itse tuomitkaa! Alkää uskoko kateellisia mielenpurkauksia! Asiamiehiä otetaan.

Ilmoittakaa

Kajaanin Lehdessä.

Kajaanin Lehti on edullisin ilmoittajille itä-Pohjanmaalla, jossa haikki on wasta-alkawa, vaan herätödä uudistuspunktiin. Maanviljelys- ja meijerikonidien- y. m. kauppiaille olisi siis ilmoittaminen Kajaanin Lehdessä erittäin hyödyllistä. Ilmoitushinnat: 15 p. etu- ja 10 p. takasiuulla. Pitempiäaifista ilmoituksista alennusta.

Päivälista.

Raastuwanoikeus ja Maistraatti, istunto Maanantaisin kello 11 e.p.p. Kaupungin pormestarin vastaanottoaika klo 9—11 e. p. p. Rahatoimikamarin kokoukset jokaisen kuukauden 1:nä arkipäiwänä. Rahatoimikonttori auki Maanantaisin kello 6sta j.p. Kansallisosakepalkan konttori, rehtori Ticcanderin talossa, auki joka arkipäiwä kello 10—12. Säästöpankki Lauantaisin 6sta j.p. Sähkösanoma-konttori auki arkipä-

winä 8—2 ja 5—7, Sunnuntaina 9—11 sekä 5—7.

Kansankirjasto: Sunnuntaina 3—6 j.p. ja Torstaina 6—7 j. p.

Lukusali: Sunnuntaina 3—7 j.p. ja Torstaina 6—8 j.p.

Käsityöläis-Ammattikirjasto auki Sunnuntaina klo 6—7 j. p.p.

Lääkäri.

Piirilääkäri, Tri O. W. Wenderström vastaan ottaa sairaita kodissaan klo 9—11 e.p.p. ja 5—6 j.p.p. — Tapa turma kohtauksia joka aika vuorokaudella.

Sairaat, jotka pyrkivät sairashuoneeseen otettawiksi, saapukoot sinne klo 1/212 päiwällä.

Käynti sairashuoneella sairaitten työkonä on sallittu klo 9—10 ja 4—5.

Kajaanin postikonttori pidetään awoinna:

Maanantaina, Tiistaina, Torstaina klo 9—12 e.p.p. ja 3—6 j. pp.

Keskiviikkona, Perjantaina, Lauantaina klo 9—12 e.p.p. ja 2—5 j. pp.

Sunnuntai- ja juhlapäiwinä klo 9—10 e.p.p. ja 5—6 j.p.p.

Postien tulo-aika:

Sunnuntaina a. p. Iisalmelta ja i. p. Ristijärveltä ja Hyrynsalmelta.

Maanantaina a. p. Kestilästä, Iisalmelta ja Paltamosta sekä i. p. Sotkamosta ja Kuhmoniemieltä.

Tiistaina a. p. Iisalmelta.

Keskiviikkona a. p. Vaalan kautta Oulusta ja Paltamosta.

Torstaina i. p. Ristijärveltä, Hyrynsalmelta, Puolangalta, Suomussalmelta, Sotkamosta ja Kuhmoniemieltä.

Perjantaina a. p. Iisalmelta.

Lauantaina a. p. Vaalan kautta Oulusta ja Paltamosta sekä i. p. Sotkamosta.

Postien lähtö-aika:

Sunnuntaina klo 7 j.p.p. Iisalmelle.

Maanantaina Iisalmen postin saavuttua Sotkamoon; klo klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 10 i. p. Ouluun, Vaalaan, ja Säräisniemelle.

Tiistaina Iisalmen postin saavuttua Kestilään ja Pulkkilään ynnä Oulun postin tultua keskiviikko vasten yöllä oli aamupäiwällä Ristijärvelle, Hyrynsalmelle, Puolangalle, Suomussalmelle, Sotkamoon ja Kuhmoniemielle.

Keskiviikkona klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 7 i. p. Iisalmelle.

Torstaina klo 10 i. p. Vaalan kautta Ouluun.

Perjantaina klo 7 i. p. Iisalmelle ynnä Oulun postin tultua lauanta vasten yöllä oli aamupäiwällä Ristijärvelle, Hyrynsalmelle, Sotkamoon ja Kuhmoniemielle.

Lauantaina klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 7 i. p. Iisalmen kautta Ouluun ja Kuopioon.

Kirjelaatikot tyhjennetään.

Postikonttorin luona 15 min., muut 1/2 tuntia ennen postin lähtöä.

Kurssit.

Suomen pankki 16 p. Tammik.

	Myynti-kurssi:	Ostokurssi:
	M. p.	M. p.
Pietari a/v	267: 80	266: 50
Lontoo a/v	25: 43	25: 22
3 kk.	—	24: 95
Paris a/v	100: 80	100: —
3 kk.	—	98: 90
Antwerpen a/v	100: 50	99: 70
3 kk.	—	98: 60
Hampur a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 80
Lybecki a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 80
Berlin a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 80
Frankfurt am Main a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 80
Amsterdam a/v	210: 50	—
3 kk.	—	206: 50
Tukholma	139: 10	138: 50
Kristiania a/v	139: 10	138: 40
Köpenhamina a/v	139: 10	138: 40
New-York	5: 25	5: —

Ilmoituksia

walittaa

Kajaanin Lehti

kaikkiin maamme sanomalehtiin.